

De witkopeend

De grote verrassing van het eerste kwartaal 1965 was ongetwijfeld de waarneming d.d. 26 Januari 1965 van een witkopeend op het Nieuwe Diep, door C.H. de Kruyf en P. Meyer, tijdens één van de wekelijkse routine bezoeken aan het hieraan grenzend Flevopark door onze VWG-leden uit Amsterdam-Oost. Zij waarschuwden onmiddellijk verschillende andere VWG-leden, en onder het motto "Hoort, zegt het voort" verspreidde het nieuws zich over Nederland. Mij is maar één waarnemer bekend, die deze vogel - na H.H. de Kruyf/Meyer - "op eigen kracht" ontdekte: de Hr. D. Piet, omstreeks 12 Februari.

Behalve Amsterdammers verschenen er NOU-leden en leden van andere VWG's uit Den Haag, Haarlem, de kop van Noord-Holland, etc.; zelfs ontmoette ik er de Hr. Loterijman, die op 7/2 "even" uit Winschoten overkwam, en gelukkig het stekelstaartje goed te zien kreeg. Hij/zij was n.l. diverse perioden onzichtbaar, zodat ook wel bezoekers tevergeefs naar hem zochten. Mijn indruk was, dat hij zich niet van het Nieuwe Diep verwijderde, doch zich slechts schuil hield in rietkraag of dergelijke. Zo werd ook waargenomen hoe rustig in de zon op het water lag, tot er plotseling een hagelbui kwam opzetten, waarop hij zich in het riet spoedde.

De laatste waarneming, die mij ter ore kwam, was:
27/2 H.H. Walters en Kolk.

Hierna trad een vrij strenge vorstperiode in (op 3/3 bijv. gaf het KNMI voor de temperatuur op Schiphol 's morgens om 6 uur: 9 graden vorst). Toen ik op 7/3 de omgeving afzocht, was het Nieuwe Diep dan ook grotendeels dichtgevroren. Er ging nog een gerucht van een waarneming bij de Oranjesluizen, waarbij niet bekend was of dit voor of na 27/2 zou zijn geweest, doch hiervan heb ik verder geen bevestiging kunnen krijgen.

Evenmin is mij een positieve uitspraak ter ore gekomen over het geslacht van deze witkopeend. De aan de basis "gezwollen" snavel zou in de richting van een mannetje wijzen. Het dier werd vele malen door fotografen onder schot genomen; wellicht geven de resultaten daarvan de hogere vogelkundige autoriteiten voldoende basis op dit punt een uitspraak te doen?

Afgezien van de exceptionaliteit, was onze stekelstaart ook zonder meer het aanzien waard. Soms lag hij tijdenlang vrijwel bewegingloos op dezelfde plaats te dobberen, bij harde wind met de kop in de veren. Andere keren gaf hij hele shows weg: gealarmeerd met loodrecht, of zelfs door loodrecht heen, omhoog gestoken priemstaart, bijv. wanneer een dodaars vlakbij hem opdook. Andere keren snelzwemmend, met de staart loodrecht achter zich aan, terwijl hij bij het duikend fou-rageren de staart zelfs hhelemaal naar beneden wegklapte.

Merkwaardig was wel, dat hij een terrein koos zo nabij de Diemerplas, waar een exemplaar van deze soort in Februari/Maart 1956 verbleef.

Het leek mij goed dit overzichtje te publiceren in ons Blad, dat ook landelijk een vrij grote verspreiding heeft. Vriendelijk verzoek aan lezers om evt. aanvullende waarnemingen en/of gegevens alsnog aan o.g. door te geven.

Mej. Mr. J.H.U. van Drooge

adres:
Cornelis Dopperkade 8 VI, Amsterdam, Zuid.

vDr/vDr